

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 16 april 2010

Mål nr

Ö 13-09

KLAGANDE

Lenmorniioproekt OAO
Mezhevoy Kanal 3, korp 2
RU-198035 St Petersburg
Ryssland

Ombud: Advokat Therese Isaksson och jur.kand. Natalie Holm
Advokatfirman Lindahl KB
Box 1065
101 39 Stockholm

MOTPART

Arne Larsson & Partner Leasing Aktiebolag, 556429-4071
Patron Haralds väg 6
181 31 Lidingö

Ombud: Advokat Mats Hesselrud
JCA Skarp Advokatbyrå AB
Box 7467
103 92 Stockholm

SAKEN

Erkännande och verkställighet av utländsk skiljedom

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätts beslut 2008-12-04 i mål Ö 1438-07

Hovrätts beslut

se Bilaga

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen fastställer hovrätts beslut.

Lenmorniiproekt OAO ska ersätta Arne Larsson & Partner Leasing Aktiebolag för rättegångskostnader i Högsta domstolen med 78 000 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för Högsta domstolens beslut till dess betalning sker.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Lenmorniiproekt OAO har yrkat att Högsta domstolen ska bifalla ansökan om erkännande och verkställighet av den skiljedom mellan parterna som meddelades den 27 april 2004 av Internationella handelsskiljedomstolen vid Ryska Federationens Handels- och industrikammare.

Lenmorniiproekt OAO har yrkat också att Högsta domstolen ska befria Lenmorniiproekt från skyldigheten att betala ersättning för rättegångskostnader i hovrätten och i stället tillerkänna Lenmorniiproekt ersättning för rättegångskostnader där.

Arne Larsson & Partner Leasing AB har bestritt ändring.

Parterna har fordrat ersättning för sina rättegångskostnader i Högsta domstolen.

SKÄL

1. Lenmorniiproekt OAO (Lenmornii) har ansökt om att skiljedomen ska erkännas och verkställas i Sverige. Arne Larsson & Partner Leasing AB (ALPL) har hävdats att ansökan ska avslås, eftersom ALPL fått kännedom om skiljeförfarandet och skiljedomen först sedan verkställighet sökts av Lenmornii.
2. Som huvudregel gäller att en utländsk skiljedom som grundar sig på ett skiljeavtal erkänns och verkställs i Sverige (53 § lagen, 1999:116, om skiljeförfarande). Detta gäller dock inte om den part, mot vilken skiljedomen åberopas, visar att parten inte i vederbörlig ordning har underrättats om tillsättandet av skiljeman eller om skiljeförfarandet eller av annan orsak inte varit i stånd att utföra sin talan (54 § 2 samma lag).
3. Lagen om skiljeförfarande går i denna del tillbaka på New York-konventionen från år 1958 om erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar (särskilt artikel V). I samband med att konventionen införlivades med svensk rätt kommenterade lagstiftaren beviskravet på den part som gör

gällande att det finns ett hinder för erkännande och verkställighet av nu aktuellt slag. Det framhölls då att parten med avvikelse från vad som är brukligt ska visa att den andra parten – alltså den part som har påkallat skiljeförfarandet – inte har fullgjort en underrättelseplikt eller liknande. Bedömningen var att beviskravet därför inte kunde ställas högt (prop. 1971:131 s. 37 och 39). Lagmotiven ger vid handen att det får betydelse också hur frågan om underrättelse har behandlats i skiljedomen (jfr NJA 1989 C 22).

4. Skiljetvisten avgjordes i detta fall utan att ALPL tog del i förfarandet. Skiljedomstolen fann enligt domen att ALPL hade tagit emot Lenmorniis påkallelseskraft genom att den sänts till en adress på Strandvägen i Stockholm. Domstolen konstaterade att ALPL hade denna adress enligt såväl påkallelseskraften som parternas avtal. Skiljedomstolen fann också stöd för mottagandet i en underrättelse om delgivning som lagts fram i tvisten; en ”subpoena” som sänts till samma adress hade däremot returnerats med notering om att adressaten inte fanns på den angivna adressen.

5. I förevarande ärende har det framkommit att ALPL hade ändrat sin adress till Patron Haralds väg på Lidingö och lämnat lokalerna på Strandvägen innan skiljeförfarandet inleddes av Lenmornii. Utredningen får, i linje med vad hovrätten har funnit, anses visa även att påkallelsen och övriga skrifter i skiljeförfarandet inte lämnades till någon behörig företrädare för ALPL och att bolaget inte heller på något annat sätt nåtts av handlingarna.

6. Lenmornii har emellertid gjort gällande att ALPL ändå ska anses ha fått underrättelse om skiljeförfarandet, bl.a. på den grunden att ALPL inte

informerade Lenmornii eller skiljedomstolen om adressändringen.

7. De bestämmelser om erkännande och verkställighet av skiljedom som finns i lagen om skiljeförfarande och i New York-konventionen bör tolkas mot bakgrund av den allmänna strävan att underlätta verkställighet som konventionen ger uttryck för (se NJA 2003 s. 379 med hänvisningar).

8. Vad som i konventionen sägs om underrättelse ”i vederbörlig ordning” lämnar dock inte någon närmare vägledning om de krav som ska ställas på en underrättelse om skiljeförfarande. Det måste emellertid ställas höga krav beträffande en underrättelse som gäller själva det grundläggande förhållandet att ett skiljeförfarande ska inledas (påkallelseskraften). Från rättssäkerhetssynpunkt är det inte godtagbart att en skiljedom erkänns och verkställs mot en part som inte underrättats om skiljeförfarandet eller ens kunnat känna till att det pågår. När det gäller den nämnda underrättelsen bör det därför upprätthållas ett principiellt krav på att den ska ha nått motparten. Vad Lenmornii har anfört om motpartens skyldighet att anmäla sin nya adress saknar bäring på den situationen att motparten inte har fått reda på att skiljeförfarande inletts.

9. Om det inte framgår av skiljedomen eller på annat sätt att motparten har nåtts av underrättelsen eller om motparten i ett ärende om erkännande och verkställighet av skiljedomen kan lägga fram en utredning som reser beaktansvärt tvivel om att motparten har nåtts av underrättelsen, får det normalt anses föreligga hinder mot erkännande och verkställighet enligt 54 § 2 lagen om skiljeförfarande. Om det däremot framgår att motparten ändå har kunnat utföra sin talan i skiljeförfarandet, ställer sig saken annorlunda.

10. Mot den nu angivna bakgrunden och med hänsyn till vad som har

kommit fram i ärendet, får ALPL anses ha visat att bolaget inte i vederbörlig ordning har underrättats om skiljeförfarandet. Det finns därför hinder mot erkännande och verkställighet av skiljedomen. Hovrättens beslut ska följaktligen stå fast.

Germund Lennander Kerstin Calissendorff Per Virdesten

Gudmund Toijer Lena Moore

/ Kenneth Truedsson

I avgörandet har deltagit: justitieråden Gertrud Lennander, Kerstin Calissendorff, Per Virdesten, Gudmund Toijer (referent) och Lena Moore
Föredragande revisionssekreterare: Kenneth Truedsson

Fotokopians överensstämmelse
med originalet intygas:

[Signature]

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 02
Rotel 0202

BESLUT
2008-12-04
Stockholm

Mål/Ärende nr
Ö 1438-07

Sid 1 (4)

aktbil 47

BERÖRT AVGÖRANDE

Skiljedom meddelad i Moskva den 27 april 2004 vid Internationella handelsskiljedomstolen vid Ryska Federationens Handels- och industrikammare i mål nr 156/2003, se bilaga A

SÖKANDE

Lenmorniproekt OAO, Mezhevoy Kanal 3, korp 2
RU198035 St Petersburg, Ryssland

Ombud: Advokaten Sverre B Svahnström
Advokatfirman Svahnström, Täby Centrum, Entré S
183 34 Täby

MOTPART

Arne Larsson & Partner Leasing Aktiebolag, 556429-4071
Patron Haralds väg 6, 181 31 Lidingö

Ombud: Advokaten Mats Hesselrud
JCA Skarp Advokatbyrå AB, Box 7467
103 92 Stockholm

SAKEN

Erkännande och verkställighet av utländsk skiljedom

HOVRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Hovrätten avslår Lenmorniproekt OAO:s ansökan om att den av Internationella handelsskiljedomstolen vid Ryska Federationens Handels- och industrikammare den 27 april 2004 meddelade skiljedomen i mål nr 156/2003 ska erkännas och förklaras vara verkställbar i Sverige.

2. Lenmorniproekt OAO ska ersätta Arne Larsson & Partner Leasing Aktiebolag för rättegångskostnader i hovrätten med 83 200 kr avseende ombudsarvode samt ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för hovrättens beslut.

Dok.Id 795681

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 5	08-561 670 00 E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se	08-561 675 09	måndag – fredag 09:00-15:00

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Lenmorniiproekt OAO (Lenmornii) har ansökt att hovrätten ska erkänna och förklara den ovan angivna skiljedomen (bilaga A) verkställbar i Sverige.

Arne Larsson & Partner Leasing Aktiebolag (ALPL) har bestritt ansökan.

Parterna har åberopat visst skriftligt material. Hovrätten har den 26 augusti 2008 hållit muntligt förhör under sanningsförsäkran med ALPL:s ställföreträdare Kaj Gorosch och Arne Larsson.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i hovrätten. Lenmornii har anfört att det finns skäl att ålägga Kaj Gorosch och Arne Larsson att solidariskt med ALPL svara för Lenmorniis rättegångskostnader.

HOVRÄTTENS SKÄL

Genom den skiljedom, som ansökan om erkännande och verkställighet gäller, har ALPL förpliktats att till Lenmornii betala 163 888.50 USD samt kostnader för förfarandet. ALPL svarade inte i saken och infann sig inte till förhandling under handläggningen av målet.

ALPL har till stöd för sitt yrkande att ansökningen om erkännande och verkställighet ska avslås huvudsakligen anfört att bolaget inte har fått kännedom om skiljeförfarandet förrän Lenmornii ansökt om verkställighet av domen som alltså meddelats utan ALPL:s vetskap.

Lenmornii har sammanfattningsvis anfört i huvudsak följande. Förfarandet har gått korrekt till enligt föreskrifterna i Ryssland. ALPL har vidtagit åtgärder för att gardera sig mot eventuella anspråk från Lenmorniis sida redan i ett inledande skede av deras samarbete och ALPL har avsiktligt sökt göra sig onåbar för handlingar rörande skiljeförfarandet i Moskva samt försökt att sabotera verkställighetsförfarandet i Sverige.

ALPL har uppgett att Lenmorniis påståenden om ifrågavarande åtgärder av ALPL är både felaktiga och insinuanta.

Enligt 53 § lagen (1999:116) om skiljeförfarande (LSF) ska en utländsk skiljedom, som grundar sig på ett skiljeavtal, erkännas och verkställas i Sverige, om inte något annat följer av 54-60 §§.

Enligt 54 § 2 LSF ska verkställighet inte ske om den part mot vilken skiljedomen åberopas visar att parten inte i vederbörlig ordning har underrättats om tillsättandet av skiljeman eller om skiljeförfarandet eller av annan orsak inte varit i stånd att utföra sin talan.

Av den aktuella skiljedomen framgår bl.a. följande om förfarandet. ALPL var inte närvarande vid förhandlingen den 3 mars 2004. Påkallelsekriften sändes genom skiljedomstolens försorg den 16 oktober 2003 till ALPL under adress Strandvägen 5 B, S-114 51 Stockholm, vilket var den adress som angetts i påkallelsekriften och i skiljeavtalet mellan parterna från år 1996. Skiljenämnden fann att den mottagits av ALPL och att detta stöddes av den i målet befintliga underrättelsen om delgivningen. I skiljedomen angavs vidare att kallelse m.m. som skickats till ALPL på samma adress hade returnerats till Handelsskiljedomstolen med uppgift från kurirföretaget att adressaten inte fanns på den angivna adressen. Skiljenämnden fann att – eftersom ALPL, som blivit informerad om påkallelsen, inte underrättat skiljenämnden om adressändring, och även med beaktande av att, enligt Lenmorni, projekteringsdokumentation upprepade gånger under år 2003 skickats till ifrågavarande adress samt tagits emot av ALPL – Strandvägen 5 B, Stockholm var den sist kända adressen för ALPL:s vistelseort och att det var möjligt att handlägga tvisten i ALPL:s utevaro.

I verkställighetsmålet är emellertid ostridigt att ALPL anmält adressändring till Bolagsverket i november år 2002 och att ny adress för bolaget registrerats och kungjorts i december år 2002. Den nya adressen är Patron Haralds väg 6, 181 31 Lidingö.

Det är ostridigt att ALPL inte meddelat Lenmornii denna nya adress. Det framgår inte av skiljeavtalet att det förelegat någon skyldighet för parterna att anmäla adressändring. Även om utredningen tyder på att ALPL medvetet underlåtit att informera Lenmornii om ALPL:s adressändring kan detta inte få avgörande betydelse i verkställighetsmålet. Lenmornii har inte styrkt sina övriga påståenden om åtgärder från ALPL:s sida.

Såväl Kaj Gorosch som Arne Larsson har vid förhör under sanningsförsäkran förklarat att de inte haft vetskap om skiljeförfarandet eller skiljedomen förrän i senare verkställighetsförfarande. De har även förklarat att ALPL inte haft tillgång till lokalerna på Strandvägen 5 B, Stockholm efter utgången av år 2002. Enligt underrättelsen om delgivningen har kurirföretaget UPS den 21 oktober 2003 kl. 11.42 överlämnat påkallelseskriften. Försändelsen är undertecknad av "LAVAICA". Det saknas i målet närmare uppgifter om hur delgivningen har gått till och vem "LAVAICA" är.

Vid dessa förhållanden får ALPL anses ha visat att någon delgivning av påkallelseskriften inte har skett och att ALPL saknat kännedom om skiljeförfarandet. Någon verkställighet ska därför inte ske utan ansökan ska lämnas utan bifall.

Vid denna bedömning ska Lenmornii ersätta ALPL dess rättegångskostnad i hovrätten. Det yrkade beloppet har vitsordats som skäligt i sig.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2009-01- *02*

Kristina Boutz

Ingrid Holmstrand *Ulrika Stenbeck Gustavson*

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Kristina Boutz samt hovrättsråden Ingrid Holmstrand, referent, och Ulrika Stenbeck Gustavson. Enhälligt.

Bilaga A

Översättning

**INTERNATIONELLA HANDELSKILJEDOMSTOLEN
VID RYSKA FEDERATIONENS HANDELS- OCH INDUSTRIKAMMARE**

Mål nr. 156/2003

SKILJEDOM

Staden Moskva

27 april 2004

Den internationella handelskiljedomstolen vid Ryska Federationens Handels- och industrikammare, bestående av:

ordföranden E.T.Usemko
skiljedomarna A.G.Bykov och S.N.Lebedev

behandlade vid sammanträde den 3 mars 2004
tvisten enligt ansökan av LENMORNIIPROEKT OAO, Sankt-Petersburg, Ryssland,
mot företaget "Arne Larsson & Partner Leasing Aktiebolag", Stockholm, Sverige,
avseende indrivning av 163.888,50 US dollar.

Vid sammanträdet deltog följande personer:

från kärandens sida: G.M.Trembatjeva (enligt fullmakt nr 4 den 1 maj 2004),
A.G.Gorjatjev (enligt fullmakt nr 21 den 28 januari 2004), A.N.Karpov (enligt
fullmakt nr 5 den 05 januari 2004), A.V.Horosjilova (enligt fullmakt nr 20 den 28
januari 2004).

från svarandens sida: frånvarande.

Domstolsföredragare är O.A.Ivastjenko.

Twistens omständigheter

Den 18 september 2003 inkom till den Internationella handelsskiljedomstolen vid Ryska Federationens Handels- och Industri-kammare (nedan MKAS) en stämningssökan från LENMORNIPROEKT OAO, Sankt-Petersburg, Ryssland (nedan kärende) mot företaget "Arne Larsson & Partner Leasing Aktiebolag", Stockholm, Sverige (nedan svarande), avseende indrivning av 163 888,50 US dollar.

Som framgår av påkallelsekriften och de bifogade handlingarna träffade parterna den 2 september 1996 ett avtal No. 1713 (nedan Avtalet). Enligt Avtalet skulle kärenden utföra arbeten avseende projektering av en oljeterminal i närheten av staden Primorsk. Uppdragets totala kostnad enligt Avtalet, enligt konsoliderad beräkning No. 175 – 1996 av projekterings- och uppmättningsarbeten (bilaga No. 3 till avtalet) uppgick till 799 020.00 US dollar.

Den 10 oktober 1996 ingick parterna en tilläggsöverenskommelse No. 1 om kompletterande arbeten avseende projektering av en oljebas på oljeterminalen i Primorsk region. Projekteringsarbeten skulle innefatta montering och uppmättningsanalys till en total kostnad av 106 720.00 US dollar.

Den 24 februari 1997 tecknade parterna dels en tilläggsöverenskommelse No. 2 om kompletterande arbeten avseende utvärdering av naturpåverkan av den planerade oljeterminalen i Primorsk region, "Inverkan av oljeterminalen på kringliggande vatten", till en total kostnad av 163 340.00 US dollar, och dels en tilläggsöverenskommelse No. 3 avseende utveckling av oljeterminalens båttrafik- och radiokommunikationssystem, till en total kostnad av 87 810.00 US dollar.

Den totala kostnaden av projekterings- och uppmättningsarbeten enligt Avtalet och tilläggsöverenskommelserna uppgick till 1 156 819.00 US dollar inklusive projekteringskostnader på 154 150.00 US dollar, matningskostnader på 244 990.00 US dollar samt arbetsdokumentation på 757 750.00 US dollar.

I enlighet med Avtalets bestämmelser och med det arbetsschema som parterna hade kommit överens om i tilläggsöverenskommelsen No. 2, sände kärenden till svaranden teknisk dokumentation samt en del av arbetsprojekt till ett totalt värde av 399 140.00 US dollar. Svaranden betalade till kärenden 235 215.50 US dollar för de enligt Avtalet utförda arbetena.

Det framgår av stämningssökan att den resterande betalningen för arbeten utförda i enlighet med Avtalet skulle enligt paragraf 2,3 i Avtalet ha erlagts efter myndigheternas godkännande av projekteringsdokumentation samt beviljande av bygglov.

Fullgörelse av avtalet avseende godkännande av teknisk projektdokumentation visade dock sig vara omöjligt att genomföra på grund av ett beslut av statlig skiljedomstol i nordväst region av den 12 augusti 1998 i ärende No. A56-18407/97, som fastställde

avgörande av överklagande instans vid Sankt Peterburgs skiljedomstol av den 26 maj 1998, enligt vilken punkterna 1, 2, 3 i Leningrads borgmästares beslut No. 62-rg den 11 maj 1996 "Om auktorisation av aktiebolag "Arne Larsson & Partners AB" att slutföra projekterings- och mättningsarbeten erforderliga för konstruktion av oljeterminalen i Vyborg region" förklarades vara ogiltiga.

Med beaktande av att Avtalet, enligt kändens uppfattning, inte kunde verkställas på grund av omständigheter utanför kändens kontroll, begärde kändens upprepade gånger att svaranden skulle betala för de faktiskt utförda arbeten i enlighet med Avtalet.

Eftersom svaranden inte fullgjorde sin skyldighet att betala för utfört arbete, påkallade kändens, med hänsyn till överträdelse av dess rätt som entreprenör och med beaktande av en skiljeklausul i Avtalet, skiljeförfarande vid Internationella Handelsskiljedomstolen med yrkande att upphäva Avtalet och att ålägga svaranden att betala sammanlagt 163 888.50 US dollar för de utförda men inte ersatta arbeten. Kändens yrkade även ersättning för betald ansökningsavgift till skiljedomstolen.

Kändens anförde till utveckling av sin talan att enligt art. 760, 762 i Ryska Federationens Civilbalk samordnande av teknisk dokumentation med kompetenta statsorgan ankommer entreprenören och beställaren gemensamt för att kunna fullgöra sina kontraktsskyldigheter. Kändens hänvisade även till bestämmelsen i art. 719 i Ryska Federationens Civilbalk, som stipulerar att i fall beställarens överträdelse av dess åligganden enligt avtalet hindrar entreprenören från att fullgöra sina avtalsskyldigheter, entreprenören har rätt att vägra fullgöra avtalet och kan då kräva ersättning för kostnader, om inte annat framgår av entreprenadavtalet.

Kändens tillställde skiljedomstolen en kopia av Avtalet med tilläggsöverenskommelser och bilagor, kopior av motsvarande intyg om avlämnande och mottagande av vetenskaplig och teknisk produktion, postformulär, tulldeklarationer bekräftande utsändning till svaranden, projekt- och uppmättningsdokumentation och andra relevanta handlingar.

Svaranden delgavs påkallelseskraften genom ett brev från handelsskiljedomstolens sekretariat den 16 oktober 2003, No. 1800-156/2191, vilket styrks av posttjänstens underrättelse av den 21 oktober 2003, men har till dagen för huvudförhandlingen inte framställt några invändningar.

Vid sammanträdet den 3 mars 2004, vart representanter från svarandens sida tillställde sig inte, uppdagades att subpoena med datum och plats för förhandlingen som hade sänts till svaranden, returnerades av postföretaget till skiljedomstolen med anteckningen "adressaten saknas på angiven adress". Kändens ombud som närvarade vid förhandlingen anförde att all projektdokumentation under år 2003 kontinuerligt skickades till svaranden på den i Avtalet angivna adressen och att allt hade kommit fram. Dessutom var avtalsrelationen vid tidpunkten för förhandlingen ännu inte avslutat och kändens hade inte underrättat svaranden om någon

adressändring. Kärandens ombud yrkade att svarandens adress angiven i Avtalet skulle betraktas som den sista kända adressen för svarandens uppehållsort och hänvisade till bestämmelsen i 12 § 5 st. MKAS Reglemente, med yrkande att förhandlingen skulle fortsätta i svarandens frånvaro.

Skiljenämnden informerade kärandens ombud om att eftersom talan bestod av två yrkanden, - dels att häva Avtalet och dels att tillerkänna käranden betalning av fordringen, - skulle beräkningen av skiljedomstolens avgift för tvisten göras i enlighet med 16 § MKAS Reglemente, d.v.s. baserat på den totala summan av yrkandet. Eftersom avgiften hade vid dagen för förhandlingen beräknats och betalats av svaranden enbart med hänsyn till det yrkade beloppet, ålades käranden att betala en tilläggsavgift beräknat på beloppet enligt Avtalet. Med anledning därav uppgav kärandens ombud att käranden återkallade sitt yrkande om att Avtalet skulle hävas.

I sakfrågan om indrivning av det yrkade beloppet om 163 888.50 US dollar för arbeten utförda enligt Avtalet upprepade kärandens ombud de argument som hade anförts i påkallelsekriften.

I tillägg till det redan anförda åberopade kärandens ombud att enligt bestämmelser i SNIP No. 11-01-95 av den 30 juni 1995 ankommer det beställaren att skaffa fram beslut av de lokala myndigheterna att tilldelas en jordlott för projektering. Således var Leningrads borgmästarens föreskrift No. 6-pr den 11 maj 1996 "Om tillstånd för aktiebolag "Arne Larsson & Partners AB" att utföra projektering- och uppmättningsarbetena nödvändiga för uppbyggnad av oljeterminal i Vyborg region" grunden för fullgörande av projektering- och uppmättningsarbeten. Upp av föreskriften i januari 1997 omöjliggjorde fullgörande av arbeten enligt Avtalet i vad avser godkännande av projektet hos statliga och övervakande organ. Käranden fick dock kännedom om föreskriftens upphävande när projektet redan var föremål för behandling hos statsmyndigheter i juni 1997, och hade då enligt Civilbalkens art. 716 utan dröjsmål underrättat svaranden därom i ett brev av den 10 juli 1997. Svaranden själv hade inte underrättat käranden om upphävande av föreskriften och hade inte heller begärt att avbryta arbetena enligt Avtalet.

På skiljenämndens fråga huruvida käranden hade betraktat det nödvändigt att under fullgörande av arbeten enligt Avtalet kontrollera om det hade skett några förändringar avseende den ifrågavarande jordlotten, förklarade kärandens ombud att beslutet att erbjuda en jordlott låg till grund för projekteringen, det hade granskats på arbetets begynnelsestadium, efter vilket arbetena hade utförts enligt kalenderplanen.

Kärandens ombud uttalade vidare att fram till förhandlingens datum hade svaranden inte erhållit ett tillstånd att utföra projekteringsarbetet, samtidigt som alla ansökningstider redan hade löpt ut. Eftersom arbetsresultatet, som i det här fallet skulle utgöras av en godkänd teknisk dokumentation, inte hade uppnåtts till följd av brister i handlingar som hade lagts fram av beställaren (svaranden), entreprenören (käranden) har rätt att kräva betalning för utförda arbeten enligt bestämmelsen i 713 art. 2 st. Civilbalken.

I svar på skiljenämndens frågor förklarade kändens ombud att arbeten enligt Avtalet hade utförts etappvis enligt ett planerat arbetschema (bilaga No. 2) som korresponderade med betalningsschemat (bilaga No. 4) och att skulden hade formats för varje etapp, eftersom betalningen hade delvis blivit erlagt i form av förskottsbetalning och slutbetalningen enligt Avtalet skulle göras efter de statliga myndigheternas godkännande av arbetsprojektet och beviljande av bygglov.

Ratio Decidenti.

Efter att ha gått igenom målet och hört kändens ombud har skiljenämnden kommit fram till följande.

1. Den Internationella Handelsskiljedomstolens kompetens att avgöra den ifrågavarande tvisten följer av punkten 4,5 i Avtalet mellan parterna, enligt vilken anspråk, tvister och andra tvistiga frågor mellan parterna under Avtalet skall avgöras genom förlikningsdiskussioner präglade av ömsesidig respekt och samarbete, och för det fall en fredlig uppgörelse av tvisten inte uppnås, skall tvisten avgöras av Ryska Federationens Internationella Handelsskiljedomstolen (Moskva) i enlighet med MKAS Reglemente.

2. Efter att ha beaktat frågan om svarandens frånvaro vid förhandlingen den 3 mars 2003, beslutade skiljenämnden att påkallelseskraften som sändes till svaranden den 16 oktober 2003 av MKAS sekretariat i enlighet med 12 § 1 och 2 pp MKAS Reglemente på adress angiven i påkallelseskraften och i Avtalet mellan parterna, d.v.s. Messrs "Arne Larsson & Partner Leasing AB" Strandvägen 5 B, S-114 51 Stockholm, Sweden, hade mottagits av svaranden, vilket även stöds av den i målet befintliga underrättelsen om delgivningen. Subpoena som skickades till svaranden på samma adress, har returnerats till Handelsskiljedomstolen med postföretagets notifikation att adressaten inte fanns på den angivna adressen.

Eftersom svaranden, som hade tidigare blivit informerad om påkallelsen av skiljeförfarande mot denne på den ovan angivna adressen, inte underrättat skiljenämnden enligt 12 § 1 p. MKAS Reglemente om någon adressändring, och även med beaktande av att, enligt kändens, projekteringsdokumentation hade upprepade gånger skickats till den av svaranden angivna adress samt tagits emot av svaranden, finner skiljenämnden att adressen, angiven i Avtalet (Messrs "Arne Larsson & Partner Leasing AB" Strandvägen 5 B, S-114 51 Stockholm, Sweden) utgör, enligt 12 § 5 p. MKAS Reglemente och enligt lagen "Om internationell handelsskiljeförfarande", den sista kända adressen för svarandens vistelseort.

Med hänsyn till det som anförts ovan och med beaktande av kändens ansökan att handlägga tvisten i svarandens frånvaro har skiljenämnden med stöd av art. 25 lagen

”Om internationellt skiljeförfarande” och 28 § 2 p. MKAS Reglemente bedömt det möjligt att handlägga tvisten i utevaro av representanter för svaranden.

3. Beträffande frågan om den tillämpliga lagstiftningen konstaterar skiljenämnden att parterna hade kommit överens i Avtalets punkt 4.1 att i fall av utebliven eller bristande fullgörelse av åtaganden enligt Avtalet, kommer entreprenören och beställaren att bära materiellt ansvar i enlighet med gällande lagstiftningen i Ryska Federationen.

Som framgår av den ovan angivna avtalsbestämmelsen hade parterna kommit överens om tillämplig lagstiftning enbart avseende parternas materiella ansvar för utebliven fullgörelse av åtaganden enligt Avtalet.

Med beaktande av att det tvistiga Avtalet utgör en överenskommelse om fullgörelse av projekterings- och uppmättningsarbeten inom byggverksamhet, anser skiljenämnden med stöd av artikel 28 lagen "Om det internationella handelsskiljeförfarandet" av den 7 juli 1993, att det är möjligt med hänvisning till kollisionsbestämmelsen i artikel 166 punkt 2 i Grunderna för civillagstiftningen i Sovjetunionen och dess republiker (gällande vid tidpunkten för Avtalets ingående) att tillämpa den ryska lagstiftningen som lagstiftning i det land på vars territorium de ifrågavarande konstruktionsarbeten äger rum även i den delen som inte särskilt reglerats mellan parterna.

Skiljenämnden finner i synnerhet att förhållandet mellan parterna i den aktuella tvisten faller under de allmänna bestämmelserna i Ryska Federationens Civilbalk som reglerar förpliktelser (Sektion III Del I Civilbalken) och under de särskilda bestämmelserna i andra delen Civilbalken, som reglerar avtal för fullgörande av projekt- och uppmättningsarbeten (37 kapitlet 4 § Civilbalken).

4. Vid bedömningen av tvisten i sak har skiljenämnden kommit fram till följande.

I avtalet mellan parterna, inklusive de undertecknade tilläggsöverenskommelserna, anges att de ifrågavarande projekt- och uppmättningsarbetena skall fullgöras av entreprenören (käranden) stegvis i enlighet med ett planerat arbetsschema (punkterna 1.4 och 1.8 i Avtalet) och i överensstämmelse med det tekniska uppdraget fastställt den 8 juli 1996, båda utgörande integrerade delar av Avtalet (Bilaga 1 till Avtalet). Enligt punkterna 3.2-3.4 i Avtalet skulle arbetsresultatet (den tekniska projektdokumentationen), såväl som akterna för arbetets överlämnande och mottagande enligt kalenderplanen ha överlämnats till beställaren (svaranden) per post med en tulldeklaration samt ett bifogat brev från verkställaren. Om det inom 30 dagar efter överlämnandet (fullbordan) av arbeten inte skulle ha kommit en tecknad akt om överlämnande och mottagande eller ett motiverat avståndstagande från mottagande från beställaren till entreprenören, anses arbetet vara godtaget och måste betalas enligt akten som utfärdas av beställaren.

Med beaktande av det som anförts ovan kan konstateras, att av den av käranden framlagda dokumentationen, och närmare bestämt postformulären, specifikationer och tulldeklarationer, som bekräftar sändningen av projekteringsdokumentationen till

svaranden, framgår att kändanden har utfört arbeten enligt Avtalet till en sammanlagd kostnad av 399 140,00 US dollar. De nämnda arbetena har mottagits av svaranden, vilket styrks av de i målet befintliga akterna för överlämnande och mottagande av projekteringshandlingar nr 1713/26 från 28.02.1997, nr 1713/46 från 31.03.1997, nr 1713/63 från 30.04.1997, nr 1713/118 från 30.06.1997.

Med hänsyn till att till grund för projektering av oljeterminalen låg, - enligt punkt 1 i uppdraget avseende utveckling av ett arbetsprojekt för utförande av oljeterminalen i Primorsk region, som godkändes den 8 juli 1996 av Generaldirektören för Statsuppdragsgivarens Generaldirektion för realisation av program för renässans av Rysslands handelsflotta, - Leningradområdets guvernörs föreskrift Nr 62-rg från 11.05.1996 "Om tillstånd till aktiebolaget Arne Larsson & Partners AB att utföra projekteringsarbetet för att bygga en oljeterminal i Viborgs region", är skiljenämnden av den uppfattningen att kändandes påstående om att det har blivit omöjligt att fortsätta utförande av förpliktelserna enligt avtalet efter upphävandet av nämnda föreskrift är befogad. Omöjligheten att utföra förpliktelserna enligt Avtalet vållas av omständigheterna som ligger utanför av parternas ansvar, och i kraft av artikel 416 RF:s Civilbalk leder till ett upphörande av kändandes förpliktelser.

Mot bakgrund av det som nämnts ovan och med hänsyn till att kändanden inte hade erhållit någon information om att Leningradområdets guvernörs föreskrift hade blivit upphävt, samt även det faktum att svaranden, med vetskap om dessa omständigheter inte informerade kändanden om ändringen och inte heller framförde några förslag i detta sammanhang, anser skiljenämnden att kändanden, som har utfört sina åtaganden enligt Avtalet, har rätt att kräva att svaranden uppfyller sina åtaganden avseende betalningen för de utförda arbetena i dess helhet (artiklarna 307, 309-310, 762 RF:s Civilbalk). Skiljenämnden beaktar även att svaranden, trots att ha fått kopior av handlingar i målet, underlät att inkomma med svaromål såsom är föreskrivet i 19 § 2 p. MKAS Reglementet, och inte heller bestritt yrkandet vare sig i sak eller i storlek.

Skiljenämnden anser således att svaranden måste betala till kändanden sammanlagt 163.888,50 US dollar för de utförda men inte betalade arbetena.

5. Vad beträffar kändandes yrkande om att häva Avtalet avskrivs målet i den delen jämlikt 45 § 2 p. MKAS Reglemente, med anledning av kändandes återkallande av yrkandet under sammanträdet.

6. I enlighet med 6 § 1 p. Föreskrifter om kostnader och avgifter i skiljeförfarande, som stipulerar vilka skiljedomsavgifter skall åläggas den part mot vilken skiljedomen meddelades, anser skiljenämnden att svaranden skall till kändanden erlægga 10 936,09 US dollar avseende ersättning för skiljedomsavgiften.

BESLUT

Med hänsyn till det som angetts ovan och till bestämmelserna i 38-41, 45 §§ MKAS Reglemente, Internationella handelsskiljedomstolen vid RF:s handels- och industrikammare

fattade följande beslut:

1. att förplikta svaranden – företaget ”Arne Larsson & Partner Leasing Aktiebolag”, Stockholm, Sverige, att betala till käranden - OAO LENMORNIPROEKT, Sankt-Petersburg, Ryssland, 163 888.50 US dollar avseende det yrkade beloppet, samt 10 936.09 US dollar avseende kändens kostnader för skiljeförfarandet, det vill säga sammanlagt 174.824,59 US dollar.
2. att avskriva målet i den del som avser hävning av Avtalet.

Detta beslut är upprättat och undertecknat i 3 exemplar, varav ett avses för förvaring hos skiljedomstolen, ett till kärende och ett till svarande.

Skiljenämndens ordförande
(underskrift)

E.T.Usenko

Skiljemännen:

A.G.Bykov (underskrift)

S.N.Lebedev (underskrift)

Stämpel: Internationella handelsskiljedomstolen.

Översättningen utförd i Sankt Petersburg och därefter bearbetad av mig,
Jur kand Irina Tkatsenko, Advokatfirman Svahnström Svahnström, Stockholm

SVEA HOVRÄTT

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Bilaga **B**

Den som vill överklaga hovrättens avgörande skall göra detta genom att skriva till Högsta domstolen.

Skrivelsen skall dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Överklagandet skall innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag och nummer för avgörandet),
3. den ändring i avgörandet som klaganden yrkar,
4. varför klaganden anser att avgörandet skall ändras,
5. de bevis som klaganden åberopar och vad han vill styrka med varje bevis.